

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121203668
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121203668.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: T.. B. M., G.. XX.XX.XXXX, E. K. M. XXX/XX, XXX XX Š. M., proti žalovaným: 1/ M.. V. A., G.. XX.XX.XXXX, E. K. J. XXXX/XXA, XXX XX O., 2/ O. Z., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 8C/23/2021-8 zo dňa 13.05.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie vo výroku I.

II. Zrušuje uznesenie vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto :

„I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanej v 1. rade, M.. V. A., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

II. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti O. Z. vylučuje na samostatné konanie.

III. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 1. rade.“

2. Citoval ust. § 132 ods. 1, § 133 ods. 1, § 324, § 325 ods. 1, 2 písm. f) a h), § 326 ods. 1 a 2, 328 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom k tomu, že tamojší súd vydal neodkladné opatrenie zo dňa 09.04.2021, č.k. 14C/17/2021-10, ktoré síce nie je právoplatné, a ktorým žalobcovi nariadil, aby dočasne nevstupoval do vyššie uvedeného bytu, a aby sa nepribližoval k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci, bol toho názoru, že nie je dôvod na vyhoviecie návrhu žalobcu. Tým, že tamojší súd už nariadil žalobcovi nepribližovať sa k žalobkyni, nie je už dôvod nariadiť duplicitne tú istú povinnosť len v opačnom garde. Okrem toho v danom prípade žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil skutočnosť, že by bol zo strany žalovanej fyzicky napadnutý. Navyše, ak by súd nariadil zákaz vstupu žalovanej do predmetného bytu, nemohol by ho užívať tak žalobca, ako aj žalovaná, čo je podľa názoru súd nelogické a nemožné vzhľadom k tomu, že v uvedenom byte naďalej zostáva bývať ich nepľnoletý syn. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti O. Z. súd vylúčil na samostatné konanie, nakoľko tento návrh spĺňa podmienky podania vo veci samej, keďže nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti, pričom neobsahuje všetky požadované náležitosti (presné označenie osoby žalovaného dátumom narodenia a adresou bydliska), resp. má vady.

4. O trovách konania vo vzťahu k žalovanej v 1. rade súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobca nemal vo veci úspech, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie v rozsahu jeho výrokov I. a III. podal žalobca odvolanie. Poukázal na to, že uznesenie súdu č.k. 14C/17/2021-10 zo dňa 09.04.2021 vôbec nemalo byť vydané. Považoval obvinenie zo strany žalovanej v 1. rade za účelové a vykonštruované s cieľom poškodiť jeho osobu. Žalovaná v 1. rade mu povedala, že to spravila, aby sa mohla vysťahovať z bytu. Teda nič z toho, čo argumentovala, nie je pravda, len vopred kalkulovala. Celu situáciu opísal vo svojom výsluchu na OO PZ O. - A.. Považoval sa za poškodenú stranu, pričom nie on mal opustiť byt a syna, ale žalovaná v 1. rade. Podľa neho neodkladné opatrenie malo byť vydané voči žalovanej v 1. rade, ona mala mať zákaz priblíženia k jeho osobe. Logickosť nového uznesenia v opačnom garde by nebola duplicitná a spočívala by v tom, že by nebola dehonestovaná jeho osoba a poškodené jeho meno. Zmenili by sa neopodstatnené záznamy voči jeho osobe obsahujúce klamstvá od žalovanej v 1. rade. Zároveň by si žalovaná v 1. rade do budúcnosti uvedomila a rozmyslela, aby viac nekonala rôznymi vykonštruovanými krivými obvineniami voči jeho osobe. Poukázal na to, že žalovanú v 1. rade vôbec nenapadol, dokonca to ona ani nijako neosvedčila. On to osvedčil na výsluchu na OO PZ O. - A., rovnako doložil v odvolaní potvrdenie o ošetrovaní. Je presvedčený, že v tomto smere konala polícia voči jeho osobe diskriminačne a zaujato. Žiadal súd, aby zrušil pôvodné rozhodnutie, a to aj so spätnou účinnosťou voči jeho osobe. Dodal, že o svojho syna sa denne stará od jeho narodenia, vie sa o neho tiež plnohodnotne postarať. Žiadal o priznanie nároku na náhradu trov konania (súdneho poplatku). Svoje odvolanie uzavrel žiadosťou o zrušenie neodkladného opatrenia voči jeho osobe a vydanie neodkladného opatrenia so spätnou účinnosťou voči žalovanej v 1. rade v „opačnom garde“, keďže on bol napadnutý a poškodenou stranou.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že je vecne správne.

7. Podľa § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

11. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Konanie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia má svoje špecifiká, ktoré ho odlišujú od zásad, na ktorých stojí základné konanie v tom, že ich použitie je limitované dosiahnutím účelu neodkladného opatrenia a preto sa neuplatňuje v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práva, spoľahlivosť tvrdení žalobcu na úrovni osvedčenia skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti neodkladného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia alebo zamietnutím návrhu na jeho nariadenie súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh,

príčom na základe ich spravdepodobnenia vyvodí záver o tom, či je osvedčená legálnosť (potreba, naliehavosť) upraviť pomery účastníkov (strán sporu).

13. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Bolo preto na žalobcovi, aby osvedčil, či boli naplnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného mimo konania vo veci samej, ktorými sú: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

14. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal nariadením neodkladného opatrenia zakázať žalovanej v 1. rade vstupovať do bytu č. XX, na X. poschodí, vo vchode č. XX, bytového domu so súp. č.: XXXX, postavenom na parcele č. C-KN XXXX zapísaného na LV č. XXXXX, k.ú. O., ako aj zakázať žalovanej v 1. rade úmyselne sa priblížiť k žalobcovi a to na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Zároveň sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil O. Z. nepribližovať sa k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 2 kilometre a tiež k jeho maloletému synovi K. M. a zároveň aby mu súd nariadil nevstupovať do vyššie uvedeného bytu a taktiež sa celoživotne nezdržiavať v mieste pobytu navrhovateľa a jeho syna. Svoj návrh voči žalovanej v 1. rade odôvodnil dehonestujúcim a poškodzujúcim správaním žalovanej v 1. rade voči jeho osobe, a najmä fyzickým útokom žalovanej v 1. rade, ktorá ho poškrabala nechtami na stehne jeho nohy. Na osvedčenie tejto skutočnosti ako dôkaz predložil lekársku správu S. zo dňa 04.04.2021 o prítomnosti 4 šramovitých škrabancov na vnútornej ploche pravého stehna žalobca, ktoré podľa tvrdenia žalobcu mu mala spôsobiť práve žalovaná v 1. rade. Návrh voči žalovanému v 2. rade odôvodnil tým, že ho viackrát ohrozoval a vyhrážal sa mu fyzickým napadnutím.

15. Ako vyplýva z obsahu spisu i samotného napadnutého uznesenia, súd prvej inštancie už skôr uznesením č.k. 14C/17/2021-10 zo dňa 09.04.2021 na návrh žalovanej v 1. rade vydal neodkladné opatrenie, ktorým žalobcovi nariadil, aby dočasne nevstupoval do bytu č. XX, na X. poschodí, vo vchode č. XX, bytového domu so súp. č.: XXXX, postavenom na parcele č. C-KN XXXX zapísaného na LV č. XXXXX, k.ú. O., a tiež nariadil, aby sa žalobca nepribližoval k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti strán na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nariadením žalobcom žiadaného neodkladného opatrenia by nastala duplicita uloženia navrhovanej povinnosti, len v opačnom postavení účastníkov. Ako správne podotkol súd prvej inštancie, ani žalobca ani žalovaná v 1. rade by takto nemohli užívať predmetný byt, čo predovšetkým rozhodne nie je v súlade so záujmami ich maloletého syna, ktorý býva v tomto byte.

16. Odvolací súd je si vedomý, že tunajší súd uznesením č.k. 12Co/24/2021-26 zo dňa 10.06.2021 zmenil predmetné uznesenie č.k. 14C/17/2021-10 zo dňa 09.04.2021 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Napriek tomu odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorého je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie je teda viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania svojho rozhodnutia. Osobitný význam má § 329 ods. 2 CSP pre odvolacie konanie. Pri preskúvaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Vylúčené je to, aby svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia. Na tieto skutočnosti odvolací súd neprihliada. Odvolací súd preto konštatuje, že v zmysle § 329 ods. 2 CSP rešpektuje skutkový a právny stav v čase, kedy bolo vydané napadnuté uznesenie, to je dňa 13.05.2021, teda ešte pred vydaním pozmeňujúceho uznesenia tunajšieho súdu č.k. 12Co/24/2021 zo dňa 10.06.2021.

17. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu ako aj predloženého dôkazu a tvrdení žalobcu dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné preukázanie,

resp. osvedčenie takého stupňa intenzity fyzického či psychického násillia zo strany žalovanej v 1. rade, teda matky ich maloletého dieťaťa K. M., ktorého by sa mala dopúšťať vo vzťahu k žalobcovi, a ktoré by odôvodňovali nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Dôkazné bremeno na preukázanie potreby nariadiť neodkladné opatrenie zaťažuje samotného žalobcu, pričom jeho povinnosťou je osvedčiť, že jeho osobná integrita vykazuje znaky fyzického, príp. psychického násillia. Ide o lekárske správy, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby, iné dôkazy, ako správne príkladom uviedol súd prvej inštancie. V danej veci žalobca svoje tvrdenia odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom neosvedčil. Súd prvej inštancie správne vychádzal z tvrdení uvedených v návrhu, pretože v konečnom dôsledku v tomto návrhu žalobca tvrdil len jediný incident zo dňa 03.04.2020, kedy mala žalovaná pri vyhadzovaní žalobcu z bytu poškrabať žalobcu na pravom stehne nohy. Avšak napriek tomu, že bol žalobca na lekárskom ošetrení, o čom predložil lekársku správu zo dňa 04.04.2020, z tohto ošetrenia nie je úplne zrejmé, či k zásahu do telesnej integrity žalobcu došlo v súvislosti s fyzickým napadnutím žalobcu práve žalovanou v 1. rade. Z predloženej lekárskej správy to nevyplyva. Odvolací súd konštatuje, že v konaní nebol predložený žiaden dôkaz, že by k takýmto útokom zo strany žalovanej v 1. rade voči žalobcovi dochádzalo sústavne, opakovane, vo väčšej intenzite. Z obsahu spisu je zrejmé, že vzťahy žalobcu a žalovanej v 1. rade sú vážne narušené a rozvrátené, no táto skutočnosť nepostačuje na nariadenie neodkladného opatrenia v znení, v akom ho navrhuje žalobca, teda v podstate vylúčiť žalovanú ako 3 vlastníčku bytu z jeho užívania. Teda podľa odvolacieho súdu zhodne so súdom prvej inštancie podstatné v prejednávanej veci je to, že nebolo preukázané psychické a fyzické násillie požadovanej intenzity pre nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanej v 1. rade.

18. Žalobca nenamietal výrok súdu prvej inštancie o vylúčení návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia proti O. Z. na samostatné konanie a teda tento výrok nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

19. Z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne.

20. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto konaní sa súd prvej inštancie nezrozumiteľne a nedostatočne vysporiadal s úspechom žalovanej v 1. rade v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorej ako úspešnej strane zásadne vznikol nárok na náhradu trov konania podľa 255 ods. 1 CSP. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie nové rozhodnutie odôvodní tak, aby spĺňalo náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).